

Dage siden haft Lejlighed til at være sammen med Sogneraadsformændene netop fra de vedkommende Kommuner, og de var særdeles taknemmelige for, at Sagen har faaet det Forløb, den har, og ogsaa af den Grund har jeg Pligt til at takke den højtærede Landbrugsminister og Udvalget for deres Stilling til denne Sag. Der vil altsaa blive udrettet betydeligt for det Beløb, som nu skaffes til Sikring af de Engte, som ligger ved den indre Side af Hobugten.

Dernæst skal jeg kort omtale det af den højtærede Indenrigsminister under Nr. 11 stillede Ændringsforslag, der er tiltraadt af Udvalget. Det gaar ud paa at forhøje Summen 10,020 Kr. 07 Ø. med 142,979 Kr. 93 Ø. Det er jo ikke saa lille en Forhøjelse i Forhold til Grundsummen. Det drejer sig om det Spørgsmaal, vi saa ofte har maattet beskæftige os med her, nemlig de Ulykker i Form af Oversvømmelser, som er forarsagede ved, at Hvide Sande-Kanalén er blevet gravet ovre paa Holmslands Klit. Jeg er ogsaa her i det Tilfælde at kunne sige den højtærede Indenrigsminister Tak for hans Stilling til og hans Forstaaelse af denne Sag. Hidtil har det været saaledes, at der ganske vist er ydet nogen Erstatning i enkelte Tilfælde, men det har kun været Erstatning til dem, som man antog ellers vilde blive nødt til at forlade Hus og Hjem. Dette Princip havde den Kommission, for hvilken Kammerherre Lerche var Formand, ogsaa fulgt denne Gang, da den skulde bedømme de indkomne Andragender og de Taksationer, der var foretagne af de stedlige Sogneraad derovre, men Ministeren har ikke fulgt Kommissionen i dette Stykke, han har derimod sagt, at der skal ydes Erstatning til alle skadelidte uden særligt Hensyn til deres økonomiske Forhold. Og denne Tanke er rigtig, det har voldt megen Uvillie derovre, at man kun vilde tage Hensyn til dem, der, naar de ikke fik Erstatning, vilde komme til at forlade Hus og Hjem paa Grund af de lidte Tab. Det rigtige Standpunkt er, at enten vil man hjælpe eller dog søge at bøde paa de Ulykker, som denne Statsforanstaltning — hvad det jo er — har forvoldt, eller ogsaa vil man det ikke. Det er ikke nogen Almissee, der her er Tale om. Her er der et bestemt Princip, man følger, idet man understøtter de skadelidte med Halvdelen af det Beløb, som deres egne Taksationsmænd har anslaaet Skaden til. Det er rigtigt forstaaet, og denne Forstaaelse vil netop vække Glæde ovre paa disse Egne.

Selvfølgelig kunde jeg have ønsket, at Brøkdelen af Taksationssummen havde været større, men det er der ikke noget at gøre ved i Øjeblikket, og derfor er jeg saavel den højtærede Minister som det ærede Finansudvalg taknemmelig for den Stilling, de her har indtaget, og skal anbefale ærede Medlemmer at følge dem, hvad jeg ikke tvivler om, de vil.

Der er en enkelt Ting til i denne Forbindelse, som jeg vil tillade mig at nævne, nemlig hvad denne Kommission med Kammerherre Lerche i Spidsen har udtalt — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse to—tre Linier op —: Kommissionen bemærker, at dette Beløb, som de selv er kommet til, „kan dog ikke betragtes som et Udtryk for den Skade, der i det hele er forvoldt de paagældende Egne ved de stedfundne Oversvømmelser, idet mange af Jorderne er saa mættede med Salt, og Græsvæksten mange Steder er saa ødelagt, at der er Sandsynlighed for, at det vil vare en Aarrække, inden disse Jorder uden særlige Foranstaltninger vil kunne give det samme Udbytte som tidligere, uden at Kommissionen dog ser sig i Stand til at give dette Tab et Udtryk i Tal.“ Det er rigtigt, at det har Kommissionen ikke kunnet, men det er korrekt af Kommissionen, at den har villet paapege, at det vil vare flere Aar, inden dette Tab forvindes selv under nok saa gunstige Forhold. Derfor vil der vel ogsaa komme Krav om Erstatning i de nærmest paafølgende Aar.

I øvrigt skal jeg, som sagt, slutte mig til Ændringsforslaget og takke særlig for den Forstaaelse, som er lagt til Grund for Forslaget, den Forstaaelse nemlig, at har en Statsforanstaltning voldt saa stor Skade, som det faktisk er Tilfældet her, og som baade Ministre og Rigsdagsmænd ved Selvsyn har erkyndiget sig om, skal der ikke ydes Erstatning som en Almissee til de mindst bemidlede, men saa skal man yde til alle en vis Procentdel af den Skade, som de faktisk har lidt.

Ivar Berendsen: Det Par Bemærkninger, jeg ønsker at gøre til Tillægsbevillingslovforslaget, forinden det forlader Folketinget, angaar to Ændringsforslag paa to Ministres Budgetter, men de hænger meget nøje sammen med hinanden efter deres Princip. De angaar det Tilfælde, at Staten ikke selv udfører paa Statskassens Bekostning Byggeforetagender, men giver et Tilskud til Byggeforetagender, som private eller Institutioner udfører — Tilskud,